

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010005
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3616010005.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Q. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr.zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. septembra 2016 odvolanie obžalovaného Q. F. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 4. mája 2016, sp.zn. 1T/3/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Q. F. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 4. mája 2016, sp.zn. 1T/3/2016 bol obžalovaný Q. F. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 29.09.2015 v čase okolo 16:25 hod. v Partizánskom v areáli bývalých závodov 29. Augusta na Nitrianskej ulici pred budovou spol. Honeywell z kovového stojana na bicykle odcudzil 1 ks pánsky horský bicykel zn. GHOST, typ SE 2920, model 2014, výrobné číslo Z čiernej farby, a to tak, že prinesenými pákovými kliešťami prestrihol lankový zámok, ktorým bol tento bicykel uzamknutý a následne na tomto bicykli odišiel preč, čím svojím konaním spôsobil poškodenému L. B. škodu vo výške 596,70 € a čin spáchal hoci bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/81/2013 zo 17.09.2013, právoplatným dňa 15.05.2014 v spojení s pozmeňujúcim rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 23To/121/2013 zo dňa 15.05.2014 odsúdený za prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/18/2015 zo dňa 04.05.2015, právoplatným dňa 04.05.2015 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/96/2014 z 01.12.2014, právoplatným dňa 15.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 2To/29/2015 zo dňa 15.10.2015 odsúdený za prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. a § 38 ods. 3 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože v zákonnej 15-dňovej lehote rozsudok napadol odvolaním obžalovaný Q. F. len pre nesprávnosť tohto výroku. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu považoval uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov za neprimerane prísny s poukazom na to, že za zákonný by považoval postup podľa § 44 Tr.zák., t.j. upustenie od uloženia ďalšieho trestu, keďže trest odňatia slobody uložený mu skorším rozsudkom je podľa názoru obžalovaného dostatočný na jeho nápravu i na ochranu spoločnosti. Domnieval sa ďalej, že aj v prípade, ak súd prvého stupňa mal za

to, že postup podľa § 44 Tr.zák. nie je dostatočný, mohol mu uložiť niektorý z alternatívnych trestov, prípadne uložiť trest v nižšej výmere. Navrhol preto, aby odvolací krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám rozhodol a alternatívne upustil od ďalšieho trestu, alebo aby mu uložil miernejší trest odňatia slobody, prípadne iný druh trestu.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín navrhla odvolanie obžalovaného Q. F. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por. s poukazom na to, že výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu považovala za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného Q. F. podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., na podklade podaného odvolania obžalovaným, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 6. júla 2016, vykonal dňa 12. septembra 2016 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného Q. F. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr.por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému Q. F., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému v rámci ustanovenej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. (trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky) a s použitím § 38 ods. 3 Tr.zák. upravenej znížením jej hornej hranice o jednu tretinu (trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 26 mesiacov) vo výmere 6 mesiacov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr.zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne.

Obžalovaný je osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov, osobitne pritom majetkovej povahy, u ktorého ani doteraz opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k náprave. Vzhľadom na osobu páchatela a s prihliadnutím na jeho doterajší život okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na upustenie od ďalšieho trestu postupom podľa § 44 Tr.zák., rovnako ani na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, či uloženie iného druhu trestu neboli u obžalovaného splnené zákonné podmienky.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák je aj výrok o zaradení obžalovaného Q. F. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného Q. F. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného Q. F. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.